

Meester Jesper & de grootste prank

EVER

Illustraties
Michel Maas

Viral op TikTok

WITTE LEEUWS

Onverwacht bezoek

‘Zijn jullie er allemaal klaar voor?’ Het is een zonnige middag in april. In groep 8 van basisschool De Krullebaar staan de ramen open. Lou klemt een grote prop papier in haar rechterhand en kijkt naar meester Jesper, die met gespreide armen en licht gehurkt voor de klas staat, alsof hij op het punt staat om een besneeuwde berghelling af te skiën.

Meester Jesper kijkt naar Meike, die zijn telefoon op hem gericht houdt. Een paar meter voor hem staat de speciale **ringlamp**, voor het maken van goed belichte video’s, op een tafeltje.

‘Jaaaa!’ roept de hele klas in koor.

Meester Jesper grijnst. ‘Oké, ik tel af. 3... 2... 1... GO!’ Meike drukt op de rode knop onder aan het schermpje en een regen van papieren propen daalt neer op en rondom meester Jesper. Hij slaakt een kreet en houdt zijn handen beschermend boven zijn hoofd, alsof hij onder een lawine dreigt te verdwijnen. Als hij tussen zijn vingers door kijkt, ziet hij dat er achter alle propen aan een **papieren vliegtuigje** op hem af zweeft.

‘Wat hadden we nou afgesproken? Jullie zouden me met proppen bekogelen, wie heeft dat vliegtuigje gegoooid?’
Het antwoord uit de klas bestaat uit een nieuwe proppenregen.

‘Aaah! Genade!’ roept meester Jesper.

Op dat moment vliegt de deur van het klaslokaal open.

Het is alsof er een **ijskoude windvlaag** het lokaal binnenwaait, want iedereen lijkt in één klap te bevriezen. Vanuit haar ooghoek ziet Lou dat Meike de telefoon in haar handen langzaam laat zakken. Net als de rest van haar klasgenoten staart ze naar de zwijgende gestalte in de deuropening. Wijdbeens, met de handen in haar zij en een dodelijke blik in haar ogen. Er is er maar één die zo haar entree maakt, en dat is **mevrouw Azijnvijver**, de strenge én onrechtvaardige directeur van hun school. Meestal komt ze alleen, maar vandaag heeft ze een meneer in een lange, grijze regenjas bij zich.

‘Wat heeft dit te betekenen?’

Haar snerpende stem knipt de plotselinge stilte in tweeën.

‘Ah, ook goedemiddag, mevrouw Azijnvijver,’ begroet meester Jesper de directrice. ‘U komt net te laat.’

‘Ik kom nooit te laat,’ antwoordt mevrouw Azijnvijver. ‘Te laat komen is voor prutsers.’

Ze zet een paar dreigende stappen het lokaal in. Ze doet Lou denken aan een reptiel dat een nietsvermoedende prooi besluipt.

‘Vertel op, wat is hier aan de hand?’ Mevrouw Azijnvijver wijst naar de zee aan **propjes** rond de voeten van meester Jesper. ‘Is dit een verantwoorde manier om met ons peperdure kopieerpapier om te gaan volgens jou?’ ‘Het is niet wat u denkt, denk ik,’ zegt meester Jesper. ‘Het...’

‘Jij hebt er geen idee van wat ik denk,’ valt mevrouw Azijnvijver hem in de rede.

Lou rilt. Mevrouw Azijnvijver staat niet bekend om haar opgewekte humeur, maar dit is zelfs voor haar doen wel erg chagrijnig.

‘Als ik het even mag uitleggen,’ zegt meester Jesper. ‘In het kader van taalbewustzijn beelden we met de klas letterlijk een woord uit. Zo laten we zien dat eh... dat...’ Meester Jesper werpt een wanhopige blik de klas in, zoekend naar hulp.

‘Dat sommige woorden gewoon **vet raar** zijn!’ roept Kyo. ‘Zoals: verdieping! Hoezo? Een verdieping gaat niet de diepte in, maar juist omhoog!’

Met een ruk draait mevrouw Azijnvijver zich naar hem om. ‘Heb jij nou nog niet geleerd dat je niet zomaar van alles door de klas mag roepen?’

Geschrokken duikt Kyo in elkaar. Het zou niet de eerste keer zijn dat hij straf krijgt van mevrouw Azijnvijver.

‘Kyo bedoelt dat we nieuwe betekenissen voor woorden aan het verzinnen zijn,’ legt meester Jesper uit. ‘In dit geval hebben een aantal leerlingen samen gekeken

naar het voltooid deelwoord “volgepropt”. Dit past bij het thema “out of the box” denken, begrijpt u wel?’ Hij gebaart naar de proppenree om zich heen. ‘Ziet u? De kinderen hebben mij zojuist “volgepropt” en zo een heel nieuwe betekenis gevonden voor dit woord. We maakten er net een video van voor op **TikTok**. Grappig toch?’

‘Hmpf,’ doet mevrouw Azijnvijver. ‘Ik heb zo mijn twijfels bij de educatieve meerwaarde hiervan, maar daarover spreken we elkaar ongetwijfeld bij een andere gelegenheid.’ Ze draait zich om naar de zwijgende man achter haar. Hij heeft een koffertje bij zich. Zijn gezicht drukt geen enkele emotie uit.

‘De reden dat ik hier ben, is om de heer Dufhuijzen aan je voor te stellen. Meneer Dufhuijzen is **onderwijsinspecteur** en brengt namens de overheid de kwaliteit van het onderwijs op onze geliefde basisschool in kaart.’

Meester Jesper steekt zijn hand uit naar de man.

‘Welkom!’

‘Meneer... Dufhuijzen?’ vraagt Kyo net iets te luid aan zijn buurvrouw. ‘Verstond ik dat nou goed? **Dúf?** En dan huizen?’

De man kijkt zijn kant op en knikt uitdrukingsloos. Een giechel ontsnapt uit Lou’s keel. Kyo neemt die man gewoon in de maling. Als ze ziet dat mevrouw Azijnvijver geërgerd haar kant op kijkt, slaat ze snel haar hand voor haar mond.

'Maar ik betwijfel of dit een goed moment is om een goede indruk te krijgen van je groep, Jasper,' zegt mevrouw Azijnvijver.

'Het is Jesper,' zegt meester Jesper.

'Jesper. Misschien moet je eerst de orde herstellen in je klas en de kinderen aan het werk zetten. Dan komen de heer

Dufhuijzen en ik op een later moment terug. En

ik verwacht dan een klas aan te treffen die voldoet aan de strenge

kwaliteitseisen

die wij hier op De Krullevaar hanteren!'

Meester Jesper knikt. 'Geen probleem.'

Mevrouw Azijnvijver werpt hem een afkeurende blik

toe en wendt zich dan tot de

onderwijsinspecteur.

‘Meneer Dufhuijzen, als ik u mag uitnodigen mij te volgen? Dan gaan we eerst naar groep 7. Daar is het tenminste niet zo’n chaos als hier!’

Meester Jesper doet snel de deur van het lokaal achter hen dicht. Voetballend met propjes loopt hij naar zijn bureau. ‘Zo...’ zegt hij tevreden. ‘Dat was “volgepropt”. Staat het erop, Meike?’

Meike steekt haar duim op. ‘Tot aan de, eh, onderbreking!’

‘Heel goed,’ zegt meester Jesper tevreden. ‘Eens even kijken, waar waren we gebleven? Even zien... Lou. Jij gaat voor ons het woord “**grapjas**” een nieuwe betekenis geven!’

Pech met *pindakaas*

Het is bijna half negen 's ochtends. Lou houdt het knopje van de deurbel naast de voordeur van het huis van Bas ingedrukt, waardoor die als een soort luchtalarm aanhoudend blijft gaan. Het duurt een tijdje voordat ze het gebonk van rennende voeten op traptreden hoort. Er is een vaag silhouet te zien achter het melkachtige glas van de voordeur, die een paar tellen later eindelijk openvliegt.

'Lou!' roept Bas met een gepijnigd gezicht. **'Ga je lekker?'**

Opgewonden duwt Lou haar telefoon onder zijn neus.

'Bro! Kijk dan!'

'Bro?'

De dag is nog maar net begonnen, maar ze begint haar geduld nu al een beetje te verliezen. 'Heb je nog niet gezien wat Asha heeft gedaan?'

Bas wrijft in zijn ogen. Zijn haar zit wild, alsof hij door de wind heeft gefietst. 'Ik sliep, ik ben net wakker, en eigenlijk zelfs dat niet.' Hij zucht. 'Dus nee, wat heeft Asha gedaan?'

Lou zwaait met haar telefoon. 'Asha heeft die ene **skatevideo** van Dorian geliket. Je weet wel, dat filmpje van een paar dagen terug, dat hij van die leuning afglijdt en keihard op zijn smoel gaat?'

Bas gaapt uitgebreid. 'Ja, dus? Er worden zo veel posts geliket. Big deal.'

'Ja, maar je weet toch wel dat Dorian...' Ze kijkt hem veelbetekenend aan.

Er verschijnt een grijns rond Bas' lippen. 'Dat Dorian al zeker een jaar verliefd is op Asha zonder dat hij dat tegen haar durft te zeggen?'

'Precies dat!' roept Lou bijna hysterisch uit. Waarom snapt Bas haar opwindning niet? 'En ze heeft zijn video niet alleen geliket, ze heeft er ook nog eens een hartje onder gezet!'

'Ja, dus?'

'Dus? DUS?! Het is wederzijds! Zij vindt hem ook leuk! Duh, jongens kunnen echt zo traag zijn!'

Bas trekt zijn wenkbrauwen op. 'Ja, vooral Dorian blijkbaar...'

'Dit is zijn kans! Als hij het nou nog niet snapt, dan is hij haar gewoon niet waard!'

Bas krabt achter zijn oor. 'En wat heb ik daarmee te maken?'

'Gewoon,' roept Lou uit. 'Dit is toch **superbreaking nieuws?**'

Maar Bas blijft haar glazig aankijken.

Lou schudt haar hoofd bij het zien van zo weinig enthousiasme over haar ontdekking. Pas dan realiseert ze zich weer dat Bas geen telefoon heeft en ook geen **TikTok**. Niet omdat hij dat niet mag van zijn ouders, maar omdat hij dat zelf niet wil. Hij noemt kinderen die veel op hun telefoon zitten 'zombies' en video's van dansjes vindt hij stom. En toch vindt Lou hem aardig. Je zou het zo niet zeggen, maar hij kan best wel grappig zijn.

'Maar goed...' Ineens heeft ze haast. 'Kom je nog?' Bas knikt. 'Ja, even mijn jas pakken...'

'Meester Jesper houdt er niet van als we te laat komen.' Bas haalt zijn schouders op. 'Hij komt anders zelf ook wel eens te laat.'

Bij de gedachte aan de laatste keer dat dat gebeurde, voelt Lou leedvermaak opborrelen. Toen moest meester Jesper van mevrouw Azijnvijver een **nadenkformulier** mee naar huis nemen.

‘Kom op, we gaan,’ dringt ze aan.

‘Wacht,’ mompelt Bas. ‘Bijna vergeten om Stipje en Baardje te voeren!’

Lou rilt. Stipje is een leguaan en Baardje is een baardagame, twee reptielen die levende sprinkhanen eten als ontbijt. ‘Als je maar opschiet!’

Ze hebben misschien nog een minuut voordat de deur dichtgaat, maar gelukkig is basisschool De Krullevaar letterlijk om de hoek aan het eind van de straat waar Lou en Bas wonen. En dus trekken ze een sprintje, terwijl Bas zijn armen onhandig in de mouwen van zijn hoodie wurmt. Ze komen nog net op tijd.

Als iedereen in de klas zit, neemt meester Jesper het woord. ‘Goedemorgen allemaal! Even kijken...’ Hij zit op de rand van zijn bureau en laat zijn blik door de klas dwalen. ‘Wat een geluk...’

‘Wij houden ook van jou, hoor, meester,’ flapt Lou eruit. Ze slaat gauw een hand voor haar mond.

‘Wat fijn om te horen, Lou,’ zegt meester Jesper met een grijns. ‘Maar ik wilde eigenlijk zeggen: wat een **geluk** dat we vandaag compleet zijn en dat er niemand ziek is! Want zoals jullie weten, komt na de grote pauze

eindelijk de **schoolfotograaf** op bezoek. Beter laat dan nooit, zullen we maar zeggen. En ik kan wel zien dat jullie allemaal rekening gehouden hebben met haar komst.' Lou laat haar blik door de klas dwalen. Meester Jesper heeft gelijk: bijna al haar klasgenoten zien eruit om door een ringetje te halen. Zelfs Kyo heeft zijn T-shirt soort van netjes in zijn broek gepropt en de trui die hij daaroverheen draagt, is weliswaar te kort, maar vertoont nauwelijks vlekken. Zelf heeft ze haar nieuwe, witte blouse van de Zara aan. Ze draagt die bijna nooit, omdat hij extreem snel vies wordt, maar hij staat haar goed en dus wil ze er wel graag mee op de klassenfoto. 'Het is toch een leuke herinnering, zo'n schoolfoto,' gaat meester Jesper verder. 'Zeker omdat het de laatste van jullie basisschooltijd is!' Hij spreidt theatraal zijn armen en trekt een zielig gezicht.

Logisch. Groep 8 is nu eenmaal het laatste jaar van de basisschool. Na dit schooljaar gaan ze dus allemaal naar de **middelbare**.

Ondanks het feit dat dit absoluut geen nieuws is, krijgt Lou toch een rare kriebel in haar buik. Het is een gek idee dat hun klas over een tijdje niet meer zal bestaan. Maar gelukkig duurt dit bijzondere schooljaar nog lang. Ze heeft heel veel zin in alle leuke dingen die bij groep 8 horen. Het meest kijkt ze uit naar de musical, want ze houdt van zingen en muziek. Ze hoopt dan ook op een rol waarbij ze haar muzikale kant mag laten zien. Maar

